

Det vil det her forslag eller vedtagelsen af det til gengæld ikke bidrage til.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu taler hr. Søndergaard om kaniner, der skal trækkes op af hatten, og så vil jeg da gerne spørge, om det er lidt trylleri, for hr. Søndergaard er jo ikke bekymret for det danske velfærdssamfund. Det har vi jo tilsyneladende masser af penge til – jeg ved ikke, om det lige var det udtryk, men nu kan jeg se, at hr. Søndergaard rører lidt på sig – men velfærdssamfundet får ikke noget ud af de milliarder, der tilsyneladende går til flygtninge og indvandrere, og så vil jeg gerne spørge hr. Søndergaard: Kan pengene bruges to gange? Er det ikke en slags socialistisk trylleri i dette tilfælde? Det er i hvert fald en kanin, der bliver trukket op af hatten.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg godt bekræfte, at jeg rørte på mig, og det gjorde jeg for ligesom at gøre formanden opmærksom på, at jeg gerne ville have ordet for at bekræfte, at de samme penge ikke kan bruges to gange.

Men det betyder jo ikke, at der nødvendigvis kun er én gruppe penge at tage af. De eneste penge, som Dansk Folkeparti kan se i hele det store, samlede danske statsbudget, er den udgiftspost, der står ud for flygtninge og indvandrere. Det er det eneste sted, Dansk Folkeparti kan finde nogle penge, og det er vel nok ukreativt.

Der kan findes penge mange andre steder, og vi har påpeget nogle steder, hvor man kan finde penge. Jeg nævnte selv militæret, men det er et traditionelt område, der kun giver de der 15 mia. kr. Men man kunne nævne andre ting. Man kunne f.eks. nævne, at vi kunne skaffe flere penge ved en effektiv udnyttelse af ressourcerne. Tænk, hvis vi som udgangspunkt satte de folk, som kommer hertil, i arbejde, og de ikke først skulle bispises og gå i skole osv., men skulle have en eller anden mindre uddannelse for at kunne indgå i det danske arbejdsmarked. Tænk, hvis vi brugte den ressource og skabte flere penge! Hvor kunne der dog blive råd til at skabe en bedre velfærd for de ældre, som har fortjent det! Men det forstår Dansk Folkeparti ikke, for Dansk Folkeparti har stirret sig fuldstændig blind på ét lille punkt i hele denne diskussion.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Selv om hr. Søren Søndergaard tilsyneladende bruger sine pædagogiske evner forgæves på Dansk Folkeparti, tror jeg nok, at de, der nu sidder ude ved skærmene og følger debatten, godt ved, hvad Dansk Folkeparti mener, så her tror jeg ikke, vi behøver at frygte noget.

Nu taler hr. Søndergaard om, hvor ressourcerne skulle komme fra, og så siger jeg en ting, som hr. Søndergaard garanteret vil gå herop og angribe mig for, og det er, at man kunne jo tage lidt af ulandshjælpen. Men så vil hr. Søndergaard sige: Jamen Dansk Folkeparti siger, at vi skal bare bruge pengene derude, hvor flygtninge er, og hvor problemerne er. Det er også rigtigt. Prøv at regne ud, hvad én eneste flygtning/indvandrer koster i Danmark, og prøv til gengæld at se på, hvad vi kunne gøre med de penge for dem, der sidder ude i områderne, hvor det brænder på.

Der sidder FN-konventionsflygtninge i lejre. Jeg kender folk, der har været ude, og de fortæller, at nogle har boet i 10 år i containere osv., og de brænder for at komme hertil. Det er rigtige flygtninge, og dem kan vi gøre noget for, og de, som er i nød forskellige steder, kunne vi også gøre noget for. Vi kan gøre noget for ti gange, tyve gange så mange som for bare én eneste af de såkaldte flygtninge, der kommer her til Danmark.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil sige to ting: Den ene ting er, at det her er en diskussion om familiesammenføringer. Det er dét, forslaget handler om, men lige pludselig begynder vi at snakke om flygtninge generelt. Jeg tror, at den diskussion skal gemmes til næste gang, Dansk Folkeparti stiller et forslag med nogenlunde det samme indhold, og i øvrigt vil jeg fuldstændig bekræfte over for fru Aase D. Madsen, at mine pædagogiske evner nok er spildt på Dansk Folkeparti.

Jann Sjørnsen (KRF):

I de senere år er der rent faktisk blevet strammet betydeligt op på reglerne, når det gælder familiesammenføring. Kravene til at kunne forsørge sig selv og sin familie er skærpede, tilknytningskravet og boligkravet ligeså, og det er noget, som har gjort, at det for mange faktisk er blevet til et forhindringsløb at blive familiesammenført med børn og ægtefælle. Retskravet for familie-